

Чим се, послње породичне драме, која се, срећом, добро завршила, у тим вратио Драган Алексић, то је био неки други састав, састав који је у главном граду Хрватске збрисао тим Загреба, који је, све до девете рунде, озбиљно, најозбиљније истицао кандидатуру за завршни турнир Јадранске лиге. Загрепчани су у осам мечева сакупили 13 бодова и били одмах уз раме водећим тимовима.

Већ прва четвртина је свима ставила до знања: Борац Нектару је дозлогрдило да стално доживљава поразе, играо код куће или на страни. Тој црној серији од чак седам узастопних неуспјеха (!?) мора да дође крај.

И дошао је! У дворани "Трнско", истина пред празним гледалиштем, јер је Загреб издржавао казну, због инцидента и лоше организације на утакмици са Црвеном звездом.

Борац Нектар се представио у прелијепом издању. За десет стартних минута постигао је чак 29 поена, а играјући снажно, одговорно, мушки и борбено у одбрани, Бањолучани су дозволили да њихов кош буде погођен само – једанаест пута. Послије двоминутног предаха, домаћини су се мало опоравили од шока, успјели су да успоставе какву-такву равнотежу на терену, дјеловали су убојитије и донекле поправили утисак из претходног раздобља. Но, то је било довољно само за скромних 28:21.

У свлачионици госта владала је изузетно ведре атмосфера. Осјећало се да је екипа силно мотивисана, да су готово сви момци "намјестили нишанске справе" и да је сада само питање мудрости, рационалног трошења времена, пуне мобилности и концентрације, па да се "нектар" испије на душак.

Опет је Борац Нектар завладао паркетом! Шта год би Загреб покушао не би ли започео преокрет у игри и резултату, Бањолучани су имали унапријед спремљен одговор. Тако је свака замисао притивника већ у старту била блокирана, сасјечена... па су Загрепћани полако почели да схватају како им против разгоропађених Крајишника, овог пута, заиста нема спаса. Није га ни било!

У финишу меча, у завршној четвртини, Борац Нектар је противнику понудио "мрвице", па отуд 17:14. Гости су стално ривала држали под контролом, на дистанци, не дозвољавајући му да, не дај Боже, започне озбиљнији преокрет. На крају окршаја, играчи Загреба су морали да признају како их је поразио бољи, снажнији, сложнији, ефикаснији... противник и да бодове морају потражити негдје друго.

Статистика открива многе детаље, од којих су неки били изузетно важни, пресудни у овој утакмици. Тако су Бањолучани упутили 64 шута, ид којих су 33 искоришћена, што је лијепих 51 одсто. У исто вријеме и на истом мјесту, Загреб је шутирао 57 пута и погодио 21 пут, односно 37 одсто. Ниједан састав се у тројкама није богзна како прославио, односно Загреб се истински обрукао: од једанаест покушаја, само је један једини (Томас) био успјешан (9 одсто). Бањолучани су шутирали 24 тројке и реализовали седам (29 одсто). Три пута је то био Алексић, два пута Којадиновић, а по једном Дамјановић и Благојевић.

Домаћин је госта надмашио само у извођењу слободних бацања. То је, од раније, права рак-рана наших момака. На овој утакмици, Загреб је имао 39 покушаја, уз 33 успјешна, или 85 одсто! С друге стране, Бањолучани су извели 22 слободна бацања, а погодили 14 (64 одсто). Арбитри из Словеније имали су оштрији критеријум према играчима Борац Нектара, које су равно тридесет пута казнили, а домаћина десет пута мање.

30. новембар 2002.

ЗАГРЕБ – БОРАЦ НЕКТАР 76:87 (11:29, 28:21, 20:23, 17:14)

судије: Андреј Ловшин (Словенија), Андреј Јелен (Словенија), Стојан Фишер (Словенија),
делегат: Младен Кошћак (Хрватска).

ЗАГРЕБ: Видаковић 13, Н. Гарма, Миљковић 16, Морић 12, Пехар, Видачак, Мариновић 6, И. Томас 16, Јелавић, М. Томас, Ј. Гарма 6, Перинчић 7.

БОРАЦ НЕКТАР: Мијатовић, Чубрило 2, Вујасиновић, Родић, Алексић 28, Круз 28, Племић, Јоцовић 4, Пејовић, Којадиновић 8, Дамјановић 12, Благојевић 5.

(одломак из Годишњака Кошаркашког клуба Борац Нектар, аутори Лимун Папић и Татјана Папић-Џакула, 2003.)